

Mislila sta, da se oče ne meni za nju, a pazljivo ju je poslušal. In ko je drugi dan prišel iz mesta, je prinesel lepo pisane popirčke in skupaj z ženo naredil takšne pisanice, kakršnih ni imela vsa vas. Poklical je Cirilčka in mu dal deset najlepših piruhov:

»Te-le nesi Anici in se ji lepo zahvali. Povej njenim staršem, da jih pozdravljamo in jim želimo vsele praznike ter da sem dobil spet dobro službo!«

Ciril je zadovoljno odhitel.

»Kakšni so tvoji piruhi?« je vprašala veliko soboto opoldne mati sina Jurčka.

Nakremžil se je:

»Nekdo me je moral opazovati, pobrani so iz mravljišča, nikjer jih nisem mogel dobiti.«

»In tvoji?« se je obrnila k Andrejcu.

»Sosedova krava je zbežljala in jih poteptala,« je potožil deček.

»Nista imela sreče!« je odvrnila mati in dala vsakemu pet rdeče obročenih piruhov.

Tedaj so se odprla vrata in vstopil je Cirilček. Prismehljal se je vesel kakor vedno. Zadovoljnega obraza je pokazal klobuček, ki ga je imel v roki.

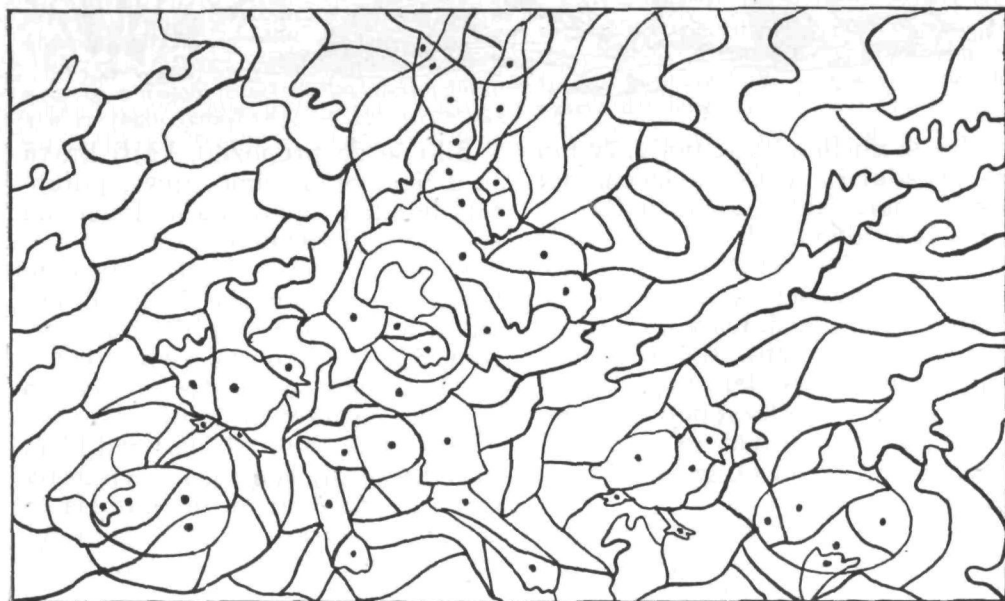
»A, a, a!« so vzkliknili vsi trije.

Cirilček pa je prijazno rekel:

»Naš oče so dobili spet službo in so prav zadovoljni. Vašo družino lepo pozdravljajo in ji voščijo srečne praznike. Tebi, Anica, so pa poslali te-le piruhe, ker si se me spomnila v stiski.«

Anici so oči veselja zažarele. Mati se je nasmehnila in Cirilčka pogladila po kodrasti glavi, a Jurček in Andrejec sta se žalostno namrdnila in molče odšla iz hiše.

## **Velikonočni obisk**



*Pa ugani, kdo prihaja k Tebi z dobrimi darili?*

*To je kaj lahko. — Kar tu na tej sliki pobarvaj s svinčnikom vsa polja, ki so označena s piko, in zagledal boš težko pričakovani obisk!*